

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

17. Medium IV. Amor æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

186 *Domus æternitatis. Consideratio*
Stitatis exempla: & ego vanitatis specu-
lum, leve arboris folium, specimen ig-
rantia, inconstantia & malitia ex-
plum, non pavebo? Ego, qui millies
pono meliora, millies deteriora sequor,
millies mundor, millies maculor: millies
cado, millies resurgo, mihi fidam, & per-
cula lapsus, æternaque supplicia non
formidabo? Sanè hæc qui non timet
ecquid tandem timebit? Hæc dei
anima mea, age: *Si amor Dei tenere
potest, saltem teneat & terreat timor
cis, metus gehenna, laquei mortis,
inferni, ignis urens, vermis corrodens,
phur foetens, flamma tartarea &
mala.* Hugo. L. 3. de anima.

CONSIDERATIO XVII

Medium IV. Æternæ Salutis.

Amor æternitatis.

*Concupiscit & deficit anima mea in
Domini.* Psal. 83. 3.

18. Novembris.

S Bonaventura in opusculo de
tem itineribus æternitatis do-

quartum iter; est æternorum charitativa affectio. De qua S. Bernardus serm. 83. in Cantica. *Magna res est amor, si ad suum recurrit principium, si sua origini reducitur, si refusus suo fonti, semper ex eo sumit, unde jugiter fluat.* Hic igitur amor Dei æterni, & æternorum bonorum cælestis patriæ, medium & adjumentum est præcipuum obtinendæ beatitudinis. Est enim 1. *Vinculum perfectionis.* Coloss. c. 3. seu nexus omnium virtutum, in quarum cumulo sita est Christiana perfectio. Est 2. *Plenitudo legis, idest consummatio & adimpletio, finis & scopus legis.* *Plenitudo legis est dilectio.* Rom. c. 13. Est 3. *Virtutum principium & finis, radix & fundamentum, simulque fastigium.* S. Chrysostr. *Principium* quidem, à quo virtutes omnes sumunt exordium: *finis* in quem desinunt. *Radix* à qua pullulant, velut germina beatæ æternitatis. *Fundamentum* à quo surgit ædificium spirituale & usque ad cælos erigitur. *Fastigium* in quo desinit & finitur.

II. Charitas autem sive amor supernaturalis, duplex est: scilicet *amor concupiscent-*

188 *Domus aternitatis. Consideratio*
piscentia, quo amo aliquid, ut mihi bo
num: & *amor benevolentia*, quo amo bo
num propter se. Et uterque hic amo
spectat ad beatitudinem nostram: amo
benevolentia seu *amicitia*; quo Deo
omne bonum volumus: & *amor concu*
piscentia, quo Deum amamus nobis, co
pientes eum possidere. Sicut & gaudium
amicitia, quo gaudemus Deum tam
bonis affluere: & *concupiscentia*, quo
de eo possesso lætamur. *O anima mea,*
signata Dei imagine, redempta Christi
guine, desponsata fide, dotata spiritu, ornata
virtutibus, deputata cum Angelis & sanctis
illum, a quo tantum dilecta es: intende
qui intendit tibi: quare quarentem te
amatorem tui, à quo amaris, cuius amo
preventa es, qui est causa amoris tui.
est meritum, ipse premium, ipse fructus,
ipse usus, ipse finis. S. Aug. med. 24. Ne
veniamus ad praxin amoris.

III. Primò. Amo amore concu
centia, beatam patriæ cælestis aternitatis
tem, tanquam mihi bonam ac jucundam
ut in illa Sionis dilectæ urbe, plateis
reis, portis gemmeis, Sanctis tanquam

stellis radiante, Deo meo, summo bono meo, æternùm fruar, gaudeam, delecter & satier. II. Sed magis amo, amore benevolentia, ipsum cæli Dominum, in quo infinitè est, quidquid possum concupiscere: scilicet omne bonum, omne pulchrum, omne delectabile; omnis dulcedo, omnis quies, omnis thesaurus, omnis nobilitas, Majestas, gloria, sapientia, potentia, vita æterna, & quidquid boni mens valet concipere, & infinitè amplius.

III. Amo autem illum, non propter me; sed propter bonitatem & excellentiam suam infinitam. Amo illum propter pulchritudinem suam æternam, semper novam, semper antiquam: unde semper novam? nisi quia infinitam; unde semper antiquam? nisi quia nunquam aliã. Amo illum propter bonitatem, pulchritudinẽ, & suavitatem immensam, sic efflorescentem ortu perpetuo; ut tamen antiquitate sit cana: & rursus sic grandævã, ut convescat nunquam, sed semper sit nova.

Affectus amoris.

O Bonitas infinita! Pulchritudo æterna! suavitas immensa, amo te amore
con-

190 *Domus eternitatis. Consideratio*
concupiscentiæ, ut æternum delectem
te: sed magis te amo, amore amicitie
benevolentie, ut delectem te. O Bonitas
dulcedo, pulchritudo æterna, æterna
amore dignissima, amo te super omnia
O quam doleo, quod hæcenus, tam ex
guo, tamque sero amore te dilexerim
Serò te cognovi, serò te amavi, pulchritudo
tam antiqua, pulchritudo tam nova,
te amavi. S. Aug. solil. Da, ut deinceps
mora, ex toto corde, ex tota anima,
omnibus viribus te diligam, in tempore
& æternitate! Da ut quod credo video
quod spero assequar; quod amo teneam
in cœlesti beatitudine.

19. *Novembris.*

I. **U**Lteriùs discamus & exerceamur
actus Charitatis. Amo amore
cupiscentiæ vitam æternam, in regno
cœlesti possidendam, tanquam vitam
nam, utilem ac salutarem. O vita æterna
vita optata, vita beata, quando te
commutabitur, hæc vita mea misera
regnum gloriæ! O regnum lætitiæ
regnum felicitatis æternæ, quando te

admittes me, ut fruatur te, beer in te, gaudeam de te sine fine? Sed quia hæc spes differtur, anima mea multum affligitur.

Interea *Libet me tuæ intendere Claritati, delectant me bona tua avido corde; quanto plus mecum valeo considerare, tanto plus amore tui languo, tui vehementi desiderio, tuique dulci memoriâ admodum delector.* S. Aug. man. c. 12.

II. Sed magis amo amore benevolentia & amicitia, ipsum fontem omnis boni, fontem vitæ, Regem gloria, Regem sæculorum immortalem: principium sine principio, finem sine fine. Amo illud bonum *solum*; quia *nemo bonus nisi solus Deus*: amo bonum *primum* & *primævum*, ante quod nullum aliud: amo bonum *à se*, bonum non ab alio bono bonum; sed bonum in seipso, & à seipso bonum: amo bonum, *causam* omnis boni, à quo sunt omnia bona, & nullum omnino est bonum, quod non ab ipso sit bonum. Amo bonum *stabile*, bonum *fidele* semper, bonum ante & post omne bonum, ab æterno in æternum. Bonum *immensum*, bonum sine numero, sine

192 *Domus aeternitatis, Consideratio*
pondere, sine mensura: & tamen me-
ra, pondus & numerus omnis boni,
fontalis omnium bonorum universa

III. Amo autem hunc Deum me-
hoc Bonum solum, primum, summum
non propter me; sed propter se: pro
bonitatem, pulchritudinem, excellen-
tiam, Majestatem suam summam, quae
continet in se: ô quid hoc amore
nium! Quid indignius, præ hoc infinitum
bonitatis oceano amari guttulam, in-
rem creatam? Amo quoque hoc Bonum
summum ob bonitatem, charitatem, be-
nificentiam, quam in me demonstra-
totque benignitatis rivulos in me
vavit: quanto charitate perpetua
me, in funiculis Adæ attraxit me, et
faucibus extraxit me, per Filium
unigenitum, à morte peccati suscitavit
me: perdidit se, ut acquireret me, pro
gus sui, tenax mei; mortuus pro me,
ego viverem pro se, eò collimans, ut
sem hoc ipsum gratiâ, quod ipse me
felicitate communi, transformaret in
singulari. Amo autem omnium bonorum
beneficiorum fontem, authorem, & cau-

Novembris 19.

193

fam, propter infinitam suam perfectio-
nem, charitatem & benignitatem bona
& dona sua liberalissimè communicantè.

Suspiria amorosa.

O Bonum delectabile, Bonum ama-
bile, Bonum pulchrum super omne
pulchrum, Bonum dulce super omne
dulce; amo te *amore concupiscentia*: ut
recrees, bees, & saties me in æternitate. O
bonum immensum, infinitum, æternum,
continens in te omne Bonum; amo te
amore benevolentia propter te, quia om-
nem mereris amorem. O Bonum benefi-
cium, Bonum liberalissimum, Bonum
maximè sui communicativum! Amo te
amore excellentiæ, & omnibus bonis
creatis te præfero. Amo te *amore con-
placentiæ*, & summè in perfectionibus
tuis mihi complaceo. Amo te *amore gau-
dii*, & de omnibus excellentiis tuis lætor
& exulto. Amo te *amore desiderii*, quo
unicè te desidero: amo te *amore unio-
nis*, intimeque tibi uniri cupio. O quàm
doleo, quòd hactenus cucurrerim, per
ignes fatuos amoris ad mortem! O quàm
doleo,

I 2

doleo,

194 *Domus eternitatis. Considera*
doleo, quod guttam bonitatis præ
no, umbram præ Sole, famulas,
creaturas, præ Creatore, amore æter
me complectente, dilexerim! *Va*
illi, quo non amavi te! S. Aug. solil. *Va*
pori illi, quo carens amore, fui, velut
tuum in spiritu cadaver, nihil boni
rans, aut operari valens, nisi fœtus
& horrorem!

20. *Novembris.*

I. **A** Mo amore concupiscentiæ
nitatem beatam, in paradiso
lesti obtinendam, tanquam mihi
dam, omniq̄ue suavitate, amœnitatē
delectatione redundantem. O hortu
liciarum indeficientium! O parad
voluptatis inexplicabilis! In quo
riunt flumina quaterna gaudiorum
mum de Patre, secundum de Filio
tium de Spiritu Sancto, quartam de
no seu Humanitate Christi proman
quo, quot Sancti, tot flores pulcherr
refulgent, Rosæ Martyrum, Hyacin
Confessorum, Lilia Virginum, Vio
Viduarum! O paradise pulcherrima

quàm anhelò ad te, ut tuâ fruâr, ac delecter amœnitate!

II. Sed magis amo, amore benevolentia, te, ô Conditor paradisi; scaturigo deliciarum, fons omnium bonorum delectabilium indeficiens! Hortus increatus florum, rosarum & liliorum cœlestium! Paradisus pulcherrimus omnium amorum, voluptatum, amœnitatum, gaudiorum, ac divitiarum. *O Creator omnium, benignissime, pulcherrime, amantissime! Tu melle dulcior, lacte & nive candidior, nectare suavior, gemmis & auro pretiosior, cunctisque terrarum divitiis & honoribus mihi charior.* S. Aug. med. c. 35.

O Felicitas perfectissima, magnificentia pretiosissima, amabilissima gloria, illucium cordium, magnes affectuum, dulcedo sine nausea, bonitas consummata.

O bonum & bonitas, sanctum & sanctitas, Deus & Deitas, amor & amabilitas, infinitum & infinitas infinita, æternum & æternitas interminata! ô quàm plenis amoribus raperemur in te, si cognosceremus te; si videremus foris, si inspiceremus intus, quantæ bonitatis thesaurus

196 *Domus eternitatis. Consideratio*
sis tu, ô Bonum optimum, Deus meus

III. Amo autem te Deus meus, amore benevolentiae & amicitiae, pure propter te & summam bonitatem tuam, quod non nisi à purgatissimis mentibus certatur. Gaudeo quia tu es Bonum necessarium, à quo omne bonum contingit oritur. Gratulor tibi, quia tu es bonum sufficientissimum tibi, oceanus bonitatis ex quo omnia bona velut guttulae permanant. Lætor, quia tu es bonum incomscriptum, sine ullis angustiis, circum sine circumferentia, bonitas infinita, finitè major, quàm à nobis vel cognosci vel amari satè possit. Æstimo te propter te: sed æstimando, nescio quid sum. Eturus pro te. Si radius essem, tu autem Sol, adderem me tibi, ut esses lucidior essem gutta, & tu Mare; affunderem me tibi, ut esses plenior: si essem atomus, tu Mundus, apponerem me tibi, ut essem major. Sed cum ego nihil sim; tu autem omnia: quid addam tibi, quod non habes? Addo ergo teipsum tibi, & te tibi volo; volo ut sis quod es, O Deus meus & omnia!

Suspiria amoris.

O Paradise cælestis amo te, spero te, desidero te; ut delecter in te. Sed incomparabiliter magis amo te, spero te, desidero te paradise divine, Deus meus, Paradisi Conditor amabilissime; *diligo enim te super calum & terram, & cætera omnia quæ in eis sunt. Amo te Deus meus amore magno, magisque te amare cupio.* S. Aug. l. c. O si & ego forem paradisi voluptatis tuæ, in quo gaudium, gustum, oblectationem, & singularem odorem suavitatis perciperes! O Bonum summum, bonum necessarium, bonum tibi sufficientissimum, mihi affluentissimum, bonum illimitatum, incircumscriptum, infinitum, utinam amore infinito te prosequi possem! utinam gaudio infinito te afficere valerem! O fons omnis boni redundantissime! refice me, satia me, inebria me voluptatis tuæ torrente, omnis boni plenitudine; ut ad te ferar & rapiar totâ inclinatione. *Ponderibus suis aguntur omnia, & loca sua petunt: pondus meum, amor meus, illo feror, quocunque feror.*

198 *Domus aeternitatis. Consideratio*
feror. S. Aug. L. 3. Conf. Sed non nisi ad
te, Deus meus, amor meus, paradisus
meus, summum bonum meum & omnia

CONSIDERATIO XVIII.

Medium V. Aeternae Salutis.

Memoria crebra aeternitatis.

Memoriâ memor ero, & tabescet in
anima mea. Thren. c. 3, 20.

21. Novembris.

MEMORIA seria & crebra aeternitatis, omnibus Christianis longè utilissima est, praesertim, si non sit recordatio, sed orationibus, suspiriis & desideriiis ferventibus conjuncta. Talibus enim comitibus associata ternos effectus admirandos in anima producit. **1.** purgat animam à scoria peccatorum & praeservat. **2.** Illuminat eam omnium hujus mundi rerum, vanitatem illi ostendens ac detegens. **3.** Accendit amore caelestium & aeternorum. Accendit quidem animam purgat à lordibus vitiorum & peccatorum. Ut disertè auctor verat Ecclesiasticus; *Memorare novissimorum*